

Homilie op de 20ste zondag door het jaar C in Ver-Assebroek (13-08-2022)

Lezingen: Jeremias 38,4-6.8-10; Hebrëeën 12,1-4; Lucas 12,49-53

Broeders en zusters,

De lezingen van vandaag laten ons zien dat het geloof niet gemakkelijk of vanzelfsprekend is. In de eerste lezing wordt de profeet Jeremia door zijn tegenstanders in een vervallen waterput geworpen met de bedoeling hem in de modder te laten stikken. Waarom worden profeten vermoord, toen en nu? Omdat ze namens God ingaan tegen de leugens en het machtsmisbruik van hun tijd. Ze durven de waarheid zeggen. Ze reageren tegen leugen en onrecht.

In de tweede lezing raadt de auteur van de Hebrëeënbrief ons aan om vastberaden deel te nemen aan de wedstrijd waarvoor we ons hebben ingeschreven. Is geloven deelnemen dan een 'wedstrijd', welk soort wedstrijd is dat dan?

En in het evangelie zegt Jezus dat Hij geen vrede, maar verdeeldheid is komen brengen. Zo'n uitspraak zijn we van hem niet gewoon.

Als er een zaak duidelijk wordt in de lezingen van vandaag dan is het de boodschap dat geloven in deze wereld geen comfortabele positie is. Integendeel, wie echt in God en in Jezus wil geloven, mag zich verwachten aan lijden en vervolging, aan tegenstand en verdeeldheid. Dat was vroeger al zo en dat is vandaag nog zo.

Jezus doet vandaag uitspraken die we spontaan niet van hem verwachten: 'Vuur ben Ik op aarde komen brengen', En Hij zegt ook: 'Meent gij dat Ik vrede ben komen brengen op aarde? Nee, zeg Ik u, juist verdeeldheid.' Dat zijn heel merkwaardige uitspraken, want Jezus verkondigt toch een boodschap van liefde, vrede, vreugde, goedheid, vergeving, begrip en nog zoveel meer van die positieve dingen? Waarom zegt Hij hier dan het tegenovergestelde?

Maar als we dat denken, vergissen we ons. Want met het vuur dat Hij brengt hebben we op Pinksteren kennisgemaakt, toen de heilige Geest zich als een vurige tong over de leerlingen spreidde. We kennen het resultaat daarvan: de bange wezels die zich in een bovenzaal hadden opgesloten, stormden naar buiten en verkondigden vol vuur Gods grote daden van liefde, vrede en vreugde. Dat is dus het vuur dat Jezus op aarde is komen brengen, en het zorgt inderdaad voor verdeeldheid. Want probeer die Blijde Boodschap maar eens vol vuur te verkondigen in een moslimland of in China, Noord-Korea, Iran, en in zoveel andere landen waar het verlangen naar vrijheid van denken tot vervolging, verbanning, zelfs moord leidt.

Het is dat vurige geloof dat verdeeldheid zaait. Dat was al zo in de tijd van Jezus, en het is vandaag niet anders. Want het vurige geloof van liefde en goedheid, van vergeving en barmhartigheid is niet zomaar een bezigheid waar je eens naar omziet als je tijd en goesting hebt. Nee, het is een geloof dat inzet vraagt, dat bergen verzet, dat standpunten eist, en dat daardoor inderdaad

verdeeldheid zaait, want niet iedereen heeft zin in zo'n leven. Want geloven in God en in Jezus betekent dat je in de eerste plaats houdt van God en van je evenmens, en niet alleen van jezelf, je macht, je bezit, je eigenbelang. En dat vraagt inspanningen en soms strijd. Christen zijn is geen comfortabel leventje leiden. Het is een 'wedstrijd' aangaan met het kwade in jezelf en in de wereld.

Velen willen daar niet van weten, en dat zorgde van bij het begin voor verdeeldheid, waardoor de machtigen op aarde zich bedreigd voelden. Die dreiging moest vernietigd worden, dus werd Jezus vermoord zoals de profeten vóór hem. Die moord was een voorbode voor wat na Hem zou gebeuren. Al heel vroeg leidde het christendom tot verdeeldheid, zelfs binnen gezinnen. En die verdeeldheid kon zo diep zijn dat ouders hun kinderen en kinderen hun ouders vervolgden en zelfs ter dood lieten brengen omdat ze christen waren. Omdat ze zich dus inzetten voor God, en voor zijn liefde en vrede. Verdeeldheid die vaak tot christenvervolging leidde, want veel Romeinse heersers wilden zelf god zijn, en wilden niet horen van liefde en vrede, omdat ze uit waren op macht, op heerschappij, op onderdrukking, op zelfverheerlijking.

Het is vandaag niet anders. Wellicht werden de christenen wereldwijd zelfs nooit meer vervolgd, uitgewezen, vermoord dan vandaag. In veel landen worden hun kerken in brand gestoken, hun leiders vermoord, hun vrouwen verkracht, en hun kinderen als slaven verkocht. Waarom? Omdat ze op zoek zijn naar liefde en vrede, omdat ze opkomen en zich inzetten voor kansarmen en voor mensen die uitgestoten worden, omdat ze gerechtigheid willen, omdat ze de vinger leggen op de wonde van ongelijkheid, onrecht, onderdrukking, uitbuiting. Door dat alles botsen ze met de machtigen die alleen uit zijn op meer macht, en die alleen maar haat en tweedracht willen zaaien. We zien dat bij de heersers in veel landen: er is alleen plaats voor haat, oorlog, racisme en tweedracht, en zeker niet voor liefde, vrede, vrijheid, gelijkheid en broederlijkheid, die de vrucht zijn van het vuur dat Jezus is komen brengen.

Zusters en broeders, de woorden van Jezus doen ons nadenken. Waar staan wij zelf in het leven? Proberen wij vurige christenen te zijn, of is ons christendom veeleer een wollig akkefietje waar we niet zoveel om geven, omdat we gerust gelaten willen worden, omdat we vooral voor onszelf willen leven, omdat we zeker niet willen tegengewerkt worden in wat we doen en denken, omdat we geen vijanden willen hebben, omdat we niet tegen onze tijd willen ingaan. Een tijd die meer en meer een tijd lijkt te zijn van ieder voor zich, en dat is precies wat Jezus niet wil. Hij is de aanvoerder en voltooiër van ons geloof. Hij heeft het lijden en het kruis niet ontvlucht. Hij heeft veel tegenwerking van zondaars moeten verduren. Dit besef zal ons helpen om zelf ook niet uit te vallen in de wedstrijd van het geloof en nooit de moed op te geven. Laten we ons dus inzetten om ons geloof met overtuiging te beleven en uit te dragen. Laten we het vuur van Jezus' Geest in onszelf niet uitdoven maar brandend houden. Amen.

Adelbert Denaux, pr.